

ماراس نکی ن ب او یی ژیان ... حمی شا ن

خرا ائی کم
کچی هر ل جگای خ مدام
وک ئومریشک پ و با سپی و پاکیز یی
لدوا ل حزی چ ق ه نان ب ملی د ی و
ه ب ت ، د م و ت ه ب م
ه ب م ل نا و ک م .

خرا ائی کم ائی کم
کچی چا و د ک م و
ئ و تام هر ل ن و شار ک م
ب یان یان ل گ غ ریب کانم
نیوا وان ل گ یاد و ریب کان
ع سران ل گ ت نهایی ئ چم ب پیاس
ئوارا نیش ل گ خ ر د ست ل مل یی ک ئ ک یین
ئ و ئاوا د ب و منیش ب س رخشی
د گ م و ن و ژوور ک م
د چم س رج خ و ک م د خ و م
دای ل خ ویشمدا ائی کم و ئ م و ه ب م
ل پ لیس و ک ل پچ کان.

خرا ائی کم بخ و م
د م و ه ب م
ل م ژیان ک ب ت م ت ک ل م

ائی کم و ائی کم ئاخر بیستووم
ئ ن ئ مش و کا تزم ری سف
ت ش خرا ئ م شیعر بخو ن و
تا کو ت پ کان ن ت قیون.

ژیان ماراس ن ک
ب وستان د ب اک ی
من ب پ ی پ تی ائی کم
ل ب رخو نی برین کانم

زڼو ويځکې بڼه فښی سور
کچی ئېوانیش
بماشن.
بفرکې
بکشتی گور.

خه را ائکېم و ما ندوونا بم
ئو و ژر باراناویدم بیردته و خه را بکېنی
قاپک پاقله شتم بام که ها تمه چترکمت
فد ابو ، سواری ماشنهک بووی و شتی

ل منا یو د ن خه را ب
خه را وان کان بنوسنه و د نا ئیس م و ، مام ستاکم
خه را ب د ر و و زوو و ر و د نا ل ت ئ د م ، دایکم
گور ش بووم ه رد یا نگوت خه را ب
خه را چیمنتم ب ب نه ، و ستاکم
خه را و ر د اوام د نا شووئک م ، د دارک م
ئم د یگووت خه را ئ و د یگوت خه را
خه را ب ر م ر ت ر ف ر ک ر .
ل م خه رایید شت کم ل ک و ت
وابزانم د م بوو.
وابزانم ب یانی ه ینی.
وابزانم ب یانی ئکت ب ر
باشتر خ م بپ چم و و اک م
خه را خه را .

ئم خه ک ح زیان ب شتی خه رای
فیاگرا د خن تاخه را خو ن بچ ب ماسولک ی ن رین یان.
س او ی گ رمی ن و نام کان ن ماو
ب پ ل ت د پ ن ب ت ک ی کترا د ن های
ب پ ل ش ف ر ی د ک ن و جنه وئ د ن
ب پ ل قس د ک ن و گو ل ی کتری ناگرن
ب پ ل ا ئ ک ن و پشو ناد ن
ب پ ل ب پ ل ب پ ل
ت قین و ی ک و ویدا .

سرم د ش
د د ی مشتک تی ئ نتی بخم

مَشکَم بَتَّ قَنَمَ و
ئَزْدادی هَمو ئَو یادگارِیَن بَسو تَنَم
کَخ را خ را گَر دَنم دَگَرَن
نا هَن بَئاسودَی
پِیاسَ بَکَم
نا هَن کَباب بَبَرزَنم
گَرانی بَنَم
هَم پَم
خ را ئَم شِیعَر م نوسی
تا هَم م
لَم شار گَوَر ی.
شار گَوَر کان
مَرَق تَیِدا بَکَن تَنَم ئَکَر
شار کَخ گَوَر بوو
خَم کی زَر دَ ناسی
ها و ت زَر دَ بَ
کَخ ها و ت زَر بوو
یاد و ریت زَر دَ بَ
کَخ یاد و ریت زَر بوو
مَشکَت دَ گَ.

یوسف دایکی نَسِیحَ تی کرد بوو
کَغ ای و مَخ را بَ بَر دَم چا خانَی بازائ کَدَا
تَپَم و بَخ را یی ا بکات
نَ بادا شَر م دَفَع بی فَنَدَ
خ را یی غَ دَر کی گَوَر ی لَ مَنان کرد.

حَم بَخ و لَخ ر کَم نَ بَت
هیچ شَتَک دَر قَتی ئَم ا کَ ا کَ ی ژیان نایات
ئَم شِیعَر م بَنیو نا چَم دَم دَ بَت ا کَم
خ را ا کَم، ا کَم و ا کَم...

“حَم ی شا نَ”